

Hur maskulin är Donald Trump?

En jämförande diskursanalys av hur Donald Trumps maskulinitet(er) framställs på The New York Times, The Guardian & Aftonbladets hemsidor

Rasmus Andersson

Student

Vt 2017

Magisteruppsats, 15 hp

Medie- och kommunikationsvetenskap, 15 hp

Abstract

Title: How masculine is Donald Trump? – A comparative discourse analysis of how Donald Trumps masculinities are portrayed on The New York Times, The Guardian & Aftonbladets webpages

The aim of this essay is to compare how Donald Trumps masculinities are portrayed in the news reporting by *The New York Times*, *The Guardian* and *Aftonbladets* webpages.

The time period of the study capture Donald Trump before he was elected as president, after the election and then as the position as incumbent president to grasp one more dimension of his masculine identity throw different time periods and capture his subject position in the news reporting.

The method that is used to examine this issue is Laclau and Mouffes discourse theory that work as a combination of discourse analysis as a method of analyzing the news text and locate different discourses. As well as in combination with theories about masculinities and previous studies about former presidents, macho culture and hegemonic masculinities.

The result show Donald Trump with different masculine identities through both time and media channel. Donald Trump has first been seen as a masculine joke, a stunt like one of the Jackass-gang would pull in the TV-series. A man that is not afraid to take the challenge and run for president even if the odds are well against him, he represent a masculine crisis.

Later on he take the form of a business man that hopefully will "not" run USA like his worldwide affairs, fast and unpredictable. The latest chapter portray Donald Trump as a fearless president that do whatever he want in policy making and the media is afraid of what will happen to the world order. From a former identity of a "business rockstar" that does what he wants with females and worldwide affairs to become one of the most fearsome manly leader of the western civilication. Alongside with the theory of masculinities Donald Trump try to defend the *hegemonic masculinity* of politics and business leders by playing on a possible "mancard" like Ronald Reagan back in the 80's, by reaching out to the industry workers that mostly are men and defending there chances of labour – when the society evolved form industrial to a more service economic society with women competing alongside men about workplace.

*The slogan "America First" would rather be "Masculinity First",
"Make America Masculine Again" would be the text on the caps*

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	4
1.1 Syfte.....	5
1.2 Frågeställningar.....	5
2. Teori & tidigare forskning.....	5
2.1 Tidigare Forskning.....	5
2.2 Teori.....	7
3. Material, urval och metod.....	9
3.1 Material.....	9
3.2 Urval.....	10
3.3 Metod.....	11
3.3.1 Vad är diskursanalys?.....	11
3.3.2 Diskursteori som specifik metod.....	12
3.3.3 Metoddiskussion.....	14
4. Analys och resultat.....	16
4.1 Business and bitches.....	17
4.2 I'm dumping you.....	23
4.3 I'm still in business.....	28
5. Diskussion.....	35
5.1 Donald Trumps maskulina resa.....	36
6. Källförteckning.....	38

1. Inledning

Maskulinitet är ett intressant studieområde eftersom det är föränderligt över tiden, skiljer sig kulturellt mellan olika nationer och sammanhang.

Det råder även en kamp om vad för egenskaper som anses mest åtråvärda att besitta och vissa grupper av män är mer privilegierade än andra inom denna hierarki av maskulinitet(er) från den mest maktbärande hegemoniska till andra lägre stående suborienterade grupper (Connell, 2005). Därför är det intressant att undersöka vad Donald Trump som kanske världens mäktigaste man representerar för maskulin identitet(er).

Genom att enbart söka på ”fenomenet Trump” inom Google dyker tusentals träffar upp bland dags- och kvällstidningar som GP, SvD, DN och Aftonbladet. Bara här ramar nyhetsvärderingar och medier in honom som ett globalt fenomen av olika karaktär.

Donald Trump är sedan en längre tid tillbaka en välkänd profil inom affärsvärlden och senare även genom reality-TV succén *The Apprentice* med över 20 miljoner tittare ([Wikipedia, 2017-05-18](#)) per avsnitt när serien var som störst, men det som skapar flest huvudrubriker på en global nivå är tillträddandet som USA:s nya president.

Vad inom detta är intressant att studera utifrån ett medie- och kommunikationsvetenskapligt perspektiv?

En av nyhetsmediers roller är att välja ut det som anses intressant nog att rapportera om genom så kallad *agenda setting* och därav får publiken serverat ”det vi ska tänka på” som i detta läge är Donald Trump. Men det intressanta är snarare nästa steg i processen av ”hur vi ska tänka” om honom genom så kallad *framing* (McCombs & Evatt, 1995: Severin & Tankard, 1992:222).

Därigenom skapas en bild av hur Donald Trump är som person och även hur vi bör ställa oss till honom. I ramen för denna uppsats kommer fokus att ligga på just hur denna bild framställs och vad den representerar för verklighet om honom i relation till nedslagen av före valdagen, efter valresultatet och när han sitter vid makten. Nyhetsmedierna *The New York Times* och *The Guardian* är populära medier globalt och kvällstidningen *Aftonbladet* är populär nationellt.

Nättidningarna ligger som empirisk grund för studien och den teoretiska utgångspunkten kommer att använda sig av tidigare forskning om framförallt maskulinitet(er) och identitet(er).

1.1 Syfte

Syftet med D-uppsatsen är att:

Jämföra hur Donald Trumps maskulinitet(er) framställs i nyhetsrapporteringsar från The New York Times, The Guardian & Aftonbladets hemsidor, samt vad hans maskulina identitet(er) representerar.

1.2 Frågeställningar

1. *Hur ser mediernas representationer av Donald Trumps maskulinitet(er) och identitet(er) ut och vad representerar de/den?*
2. *Vad finns det för skillnader och liknelser mellan mediernas representationer av Donald Trumps maskulina identitet(er)?*
3. *Hur förhåller sig Donald Trumps representationer av maskulinitet(er) och identitet(er) i relation till andra maskulinitet(er) och kvinnor?*

2. Teori & tidigare forskning

2.1 Tidigare forskning

Det finns en hel del tidigare forskning som använder sig av ett maskulinitet(er) som perspektiv och med olika intresseområden samt syften. Denna uppsats använder sig av tre skilda studier där den första handlar om en maskulin ”kris”. Den andra handlar om tidigare amerikanska presidenters maskulinitet(er), ”machokultur” och vad en riktig man representerar enligt ryska traditioner. Den tredje handlar om maskulina självförsvar, femininet och sexism bland mansdominerande positioner. Samtliga studier bidrar genom att visa vad maskulinitet(er) kan representera inom olika områden som inom till exempel politik där även Donald Trump är verksam. Ingen av studierna inriktar sig på mediernas representationer av maskulinitet(er), men de fungerar fortfarande som intressanta tankegångar i relation till denna studies syfte.

Den tidigare populära TV-serien *Jackass* kan tänkas representera en ny våg av maskulinitet som vuxit fram genom att feministiska rörelser från framförallt 90-talet och framåt allt mer utmanar maskuliniteten och dess överordning. *Jackass* bygger på en värdegrund av enbart unga vita heterosexuella män som vid fåtal tillfällen inkluderar kvinnor samt andra grupper i sin serie. Tillfällen då kvinnor finns representerade intar det roller som förslagsvis kloka mödrar eller omhändertagande flickvänner (Lundgren, 2009:394ff).

Serien bygger på unga män som utsätter sig för farliga och korkade ”stunts” med en ständigt närvarande humor, trots att de ofta resulterar i smärta eller skador. En riktig man gråter ej och ”bangar” heller inte ut på att testa extrema saker. Manlig exponering av nakenhet med inlag av smärta och ”äckelhet” förekommer ofta med förklaring av de är inom ett heterosexuellt syfte. Ett beteende som representerar en maskulinitet i kris.

Summa samarium går *Jackass* gänget att placera i en slags självförsvarande krisposition av den tiden och platsens maskulinitet, där en hjälte gör uppoffringar till varje pris oavsett om oddsen är helt emot honom (Brayton, 2007:61 : Lindgren, 2009:405). Ett exempel är när skådespelaren Johnny Noxville går en match mot en tidigare världsmästare i kickboxning. Hans mindre tränade kropp och framförallt oförmåga till kampsport sätts mot en elitidrottare och mästare. I relation till denna studie är det intressant att undersöka om det uppstår något scenario inom nyhetstexterna där Donald Trump framställs i en liknande krissituation där han försvarar sin maskulinitet.

USA:s historia präglas av en machokultur bland tidigare presidenter, Ronald Reagan lovade att vara hård mot den ryska björnen när han kandiderade till president, medan andra kandidater som inte fick makten kategoriseras som feminina, likt John Kerry som blev ”retad” för att inte äga en lika manlig cykel som George W. Bush vilket istället cyklade på en Mountain bike (Sperling, 2015:16). Därav blir det intressant att se hur denna kultur ser ut idag i relation till hur Donald Trump framställs inom medierna. I Ryssland ska en riktig man enligt traditioner bevisa att han ”inte är feminin, inte barnslig och inte heller homosexuell” och på ryska kallas det för *Muzhik* – en individ som sympatiserar mer med liberala politiska värderingar och är anti-kommunist, men samtidigt även konservativ genom att avkasta nyare västerländska värderingar som politisk korrekthet genom att inta en mer sexistisk och homofobisk inställning. En *Muzhik* representerar en maskulin identitet av en hård, stark, makthavande man som inte säger mycket, men som alltid står för sina ord karaktär, han är en patriot som värderar den egna nationella kulturen och uttrycker sig som ständigt redo att försvara sitt moderland. Denna i nutid ledande maskulina identitet inom Rysslands nationella gränser stämmer bra överens med Vladimir Putins maskulinitet(er) (Ibid:36ff). Denna kartläggning av Rysslands dominerande maskulina identitet är intressant i jämförelse med hur Donald Trumps framställs. Med andra ord om det finns liknelser och skillnader mellan förslagsvis en *Muzhik* som Vladimir Putin representerar och han själv inom medierna.

I en annan vetenskaplig artikel lyfts framförallt Hillary Clinton in vid sidan av Bernie Sander och analyseras utifrån retorik om sexism, kvinnohat och även konstruerad maskulinitet inom den

politiska diskursen och med särskild fokus på de högsta politiska instanserna inför presidentvalet år 2016 (Wilz, 2016). Wilz menar att retoriken inom den politiska sfären och medier ofta missbrukar begreppet sexism när kritik riktats gentemot en kvinnlig presidentkandidat som Hillary Clinton. Hon förkastar dock inte att det förekommer sexism riktat mot framförallt kvinnor inom det politiska toppskiktet. Clinton och andra kvinnliga presidentkandidater har blivit orättvist attackerade flertalet gånger, men samtidigt menar hon att allt inte botten i sexistiska handlingar (Wilz, 2016:357). Enligt henne finns det mer djupt rotade strukturer där bland annat maskulinitet och traditioner finns inbakade och försvarar det maskulina toppskiktet. När en kvinna söker utrymme inom ett traditionell mansdominerat fält och speciellt inom chefspositioner som befälhavare inom förslagsvis militären – tenderar de att bli pornografierade, nedbrutna, förminskade och behandlade annorlunda i negativ mening (Ibid:358). Det är en intressant tankegång i anknytning hur Donald Trump kan tänkas framställas att behandla kvinnor inom nyhetstexterna.

Maskulinitet(er) finns inbakade i förutom mansdominerade positioner även inom ideologier i form av framförallt konservatism. Dominerande maskulina tankegångar och positioner finns representerad där, och liberala och progressiva politiska ideologier förknippas mer med femininet inom den politiska sfären och har även använts som strategi under tidigare presidentval. Saker som handlar om välfärd kopplas till svaghet och feminitet, att värna om miljön likaså, homosexuellas rättigheter platsar inte heller inom den maskulina dominerande världsbilden (Wilz, 2016:358; Ducat 2004; Fahey 2007; Vavrus 2007). I relation denna studie är det intressant att se hur väl detta stämmer överens med hur Donald Trump politiska tankegångar framställs inom medierna i relation till feminina ämnen och sexualitet.

2.2 Teori

Samtliga studier hänvisar flitigt till R.W. Connells *Masculinity* (2005) och framförallt i relation till hegemonisk maskulinitet och denna magisteruppsats använder sig utifrån delar av teoretikerns syn på maskulinitet(er) och hegemonibegreppet. Connell menar att maskulinitet kan definieras genom att alla samhällen har kulturella kopplingar till kön, men inte till maskulinitet. Den modernare användningen av begreppet syftar på att en persons beteende botten i vilken typ av identitet man har och därav betar en icke-maskulin person sig annorlunda, likt i linje med som fredlig istället för våldsam, försonlig istället för dominant, vara ointresserad av att sexuellt erövra etc (Connell, 2005:68). Maskulinitet är förutom det även relationell med femininet, utan det ena var inte det andra, likt binära positioner. Historiskt går det från 1900-talet att kopplas till ett kulturellt fenomen av att ”göra kön”, med andra ord praktiserar maskulinitet och manlighet in i en kultur där den får

chansen att representera karakteristiska drag av vad för typ av person som är maskulin och denna utveckling skiljer sig över tid och rum (Ibid).

Maskulinitet är därför beroende och föränderlig av både historiska, kulturella och även sociala aspekter. Den totala sammanslagningen av detta skapar en just där rådande *maskulinitet* och inom detta går det sedan vidare att dela upp den i ytterligare subgrupper av flertalet *maskuliniteter* (Connell, 2005:76), hierarkiskt underordnade det rådande *hegemoniska maskuliniteten* som i ett maktperspektiv är högst på täppan. Därefter sipprar den ned i grupper av andra etniciteter än vita, lägre samhällsklasser, homosexuella och andra icke- heterosexuella maskulina grupper och slutligen övergår det till kvinnor som är lägst i hierarkin (Ibid:79).

Förutom detta komplexa intersektionella perspektiv kategoriserar Connell upp maskulinitet(er) som beroende av den rådande kulturella och sociala aspekten av *hegemonisk maskulinitet* och *suborienterade* grupperna på en global, nationell och lokal nivå (Ibid:82). Den globala representerar den mest åtråvärda maskuliniteten i världen och är dominerande av västvärdens ideologi och kultur. Där ryms framförallt USA och Europa. Den nationella placerar den ledande maskuliniteten innanför landets gränser. Sverige har sin hegemoniska maskulinitet som troligen har både likheter och skillnader från USA:s dominerande maskulinitet. Den lokala är mindre specifik och kan beröra mindre geografiska, kulturella och sociala grupper (Ibid) som förslagsvis en förort och kanske även ett gäng syn på vad som är av värde att eftersträva för att representera manlighet och tillskrivas med respekt från medlemmarna. I denna studie är det inte möjligt att synliggöra alla nivåer av maskulinitet(er), men det är möjligt att identifiera olika maskulina identiteter och med hjälp av tankegångar om de olika nivåerna synliggöra eventuella hierarkier och kampen om den hegemoniska maskuliniteten.

Inom medier är även bilden fortsatt komplex om vad som representerar manlighet och maskulinitet eftersom den är så pass flytande över tid, olika kanaler och kulturer. Maskulinitet är konstruktioner som skapas genom olika program/serier och vidare utsänd via olika mediala kanaler och slutligen sålda till publiken (KcKinnon, 2003:34). Maskuliniteten inom television tycks enligt tidigare studier variera genom åren. Under 80-talet var det mer av en machokultur under Ronald Reagans politiska styre, serier som A-team och Magnum visades i rutan och var populära med manliga icke-sexuella relationer och med en avsaknad av mer mjuka värderingar (Ibid:80).

Mycket beror på hur det sociala och politiska klimatet i USA har utvecklats och förändrats under 80-talet och framåt. En påverkande faktor kan vara övertagandet av makten från demokraten Jimmy Carter till republikanen Ronald Reagan. Genom en sammanslagning av ekonomiska förändringar på makro-nivå mot en mer serviceorienterad ekonomi från industrier där säkerheten för många män att arbeta inom samma arbetsgivare mer avtog och kvinnors plats på arbetsmarknaden började spela en större roll. Ett slag mot maskuliniteten och med hjälp av nederlaget i Vietnam fick även den amerikanska patriotismen en snyting, vilket var ett av Reagans kort att spela på (Ibid:85). Att skriva om det förflutna genom att tillåta den mer hegemoniska maskuliniteten att glänsa på nytt genom patriotism och ett försäkrande av den traditionella kärnfamiljen som bygger på heteronormativa värderingar. Ett tillsynens välspelat kort med att se värdet av det populära hos befolkningen. Det är dessvärre svårt att veta hur televisionen återspeglar maktskiftet från demokraten Barack Obama till republikanen Donald Trump, men med tanke på hur det sett ut vid andra tillfällen och även i anknytning till när Vladimir Putin kom till makten kommer det förmodligen ske förändringar inom populärkulturen och representationer av maskulinitet(er), likaså förändringar som skett innan maktbytet gällande populationens värderingar. I relation till denna studie är det intressant att tyda hur Donald Trumps maskulinitet(er) framställs i relation till machokulturen från förr, och om Donald Trump har några liknande kort att spela som Ronald Reagan.

3. Materia, Urval & Metod

3.1 Material

När det kommer till materialformen för studien handlar det om onlinerapporteringar med ”nyhetskaraktär” från USA, Storbritannien och Sverige för att eftersträva en internationell medial spridning av representationer av maskulinitet. Det går nämligen inte att kategorisera en hel nation och dess population utifrån var ett medium har sitt säte eller ursprung ifrån, men det kan tänkas skapa en mer nyanserad bild som är intressant att jämföra. Det finns flera påverkande faktorer av hur nyheter blir till, likaså huruvida ett medium är politiskt eller opolitiskt, kategoriseras som liberal, konservativ, vänsterorienterad etc. *The New York Times* är en dagstidning från USA och en av världens största tryckta medier och webbsidan är USA:s mest besökta nyhetssida och politiskt anses den som liberal. *The Guardian* är snarlik genom att vara en populär dagstidning med högt anseende, men istället är den baserad i Storbritannien och politiskt obunden socialdemokratiskt. *Aftonbladet* skiljer sig genom att vara en populär svensk kvällstidning som säger sig vara obunden socialdemokratisk. Syftet med valet av medier är att använda populära medier eftersom många läser

dem och därav påverkas av dess innehåll. En eftersträvan av geografisk spridning är av intresse, likaså en politisk variation även om konservativ ej finns representerad, variation av medietyp med dagstidning och kvällspress finns även med för att skapa en större bredd, dock saknas public service.

Med nyhetsartiklar menas mer specifikt rapporteringar där Donald Trump finns representerad, innehåller en huvudrubrik, ingress och även brödtext i kortare eller längre form och slutligen används artiklar som medierna själva kategoriserar som nyheter. *Retriever* används som sökmotor för respektive medium om möjligt och används för att strukturerat och tidseffektivt finna relevant material för studien. Mer detaljerat och specifikt kommer nästa rubrik presentera hur processen gått till. Det totala antalet nyhetsartiklar som ingår i analysen är 18 st, 6 st per nyhetssida, varav två st nyhetsartiklar per medium är från tidsramen före Donald Trump blir framröstad som USA:s nästa president, två artiklar avgränsas från att valet är avgjort och det tredje är från att han sitter vid makten.

3.2 Urval

Genom att enbart använda sökordet ”trump” inom alla datum och källor på *retriever* möts sökningen med 5 592 980 träffar, den 14/02-17, 2 974 252 träffar är under år 2017, 2 039 972 träffar under 2016 och 293 844 prickas in under 2015. Detta resulterar i en markant medial tillväxt fram till datumet när Donald Trump sitter vid makten. Genom att enbart använda sökordet ”trump” för *The Guardian* och under alla datum blev det totalt 33 135 träffar. När det kommer till antalet träffar för *Aftonbladet* blev det betydligt mindre med 1648 st med sökordet ”trump” (15/02-17). Slutligen gällande *The New York Times Company* och antal träffar uppstår det ett fel med antal träffar och därav sker urval på deras hemsida och via deras egna sökmotor. Det problematiserar urvalet genom att bli mer tidskrävande, men hemsidan har en väl fungerande sökmotor där datum och relevans kan ställas in likt *retriever*. Precis som ovan nämnda stycke beskriver blir urvalet att göra nedslag från före presidentvalet, efter presidentvalet och från att Donald Trump är sittande president.

Syftet med det är att försöka fånga upp ett bredare spektra av hur han kan tänkas presenteras som presidentkandidat, respektive att bli folkvald och slutligen även formellt besitta makten som nuvarande president.

Det första nedslaget omfattar tidsperioden från 1 september 2016 till före valdagen den 7 november 2016. Andra nedslaget är från att valet är klart den 8 november fram till 20 januari 2017 när Donald Trump tar över makten. Från denna tid samlas data in till senast 31 mars. Denna avgränsningen sker

genom att försöka fånga ungefär lika många månader som Donald Trump har varit presidentkandidat, folkvald i väntan på att överlåtas makten och slutligen besitta positionen som nuvarande president. De faktiskt valda nyhetsartiklarna väljs därefter ut efter relevans inom *retriever* och på *The New York Times* hemsida. Därefter sker en överblick av innehåll för att säkerställa att Donald Trump finns presenterad och uppfyller materialkraven som presenteras under rubrik 3.1. Allt samlat material för studien finns tydligt presenterad och länkad i litteraturlistan.

3.3 Metod

3.3.1 Vad är diskursanalys?

Diskursanalys är ett samlingsbegrepp för en i dagsläget populär vetenskaplig metod inom framförallt det humanistiska, tvärvetenskapliga och även samhällsvetenskapliga forskningsområdet när bland annat en ökad förståelse för kulturella och sociala fenomen är av intresse att studera. Det finns flertalet olika typer av diskursanalyser och de lämpar sig olika i relation till valet av material och studiens syfte. För att ringa in diskursanalysen som forskningsdisciplin handlar det i traditionell mening om att det inte finns enbart en sann verkligheten som är oberoende av hur individer ser och tolkar sin omgivning, det finns mängder av alternativa världar som är i en ständig förändring. Det går även att beskriva verkligheten som att all kunskap är konstruerad i den sociala sfären och därför blir det omöjligt att avspegla en sann reflektion av verkligheten med tanke på det komplexa sociala samspelet ute i omvärlden (Börjesson & Palmblad, 2007:9). Förenklat går diskursanalys ut på att kartlägga och diskutera hur olika begrepp, ord, tecken och bilder används i olika kontexter. Innebörden av detta går därefter att knyta samman i språkliga mönster som i sin tur återspeglar och designar tankesätt och beteendemönster i samhället (Hjerm & Lindgren, 2010:86).

Denna idé om verkligheter gör det möjligt att förslagsvis som i denna studies syfte undersöka vad Donald Trump representerar inom studiens empiriska material och eftersträva svar på vad för typ av maskulinitet(er) som får utrymme att visa sig och ta plats. Hur representer medier världens mäktigaste man i relation till dagens kulturella och sociala klimat (Börjesson & Palmblad, 2007:10).

3.3.2 Diskursteori som specifik metod

Är förknippat med Ernesto Laclau och Chantal Mouffe (1985) diskursanalytiska perspektiv och den brukar även kallas för just diskursteori (Wreder, 2007:34). Mer preciserat beskriver denna inriktning diskurser enligt språkliga sammanbindningar, eller bildade formationer av olika tecken och ord inom ett samlat nät. Det handlar om en total sammanslagning av tecken i ett material och inom denna relation skapas en andemening (Wreder, 2007:35). Det går även att jämföra med att skapande av diskurser får en betydelse i relation till hur dem avviker från andra tecken.

Laclau och Mouffe poängterar även att det inte finns någon distinktion mellan vad som tillhör en diskurs, respektive tillhör en slags icke-diskurs, eftersom allt är och omsluts av diskurser. Det betyder att ingenting kan påverka någonting utomstående som är icke-diskursivt, eller med andra ord att diskurser inverkar på varandra (Laclau & Mouffe, 1985:107). Denna skapade bild av verkligheten går att efterliknat ett poststrukturalistiskt synsätt genom studerande av tecken och relationen mellan dem inom en viss samlad språklig kontext. Det poststrukturalistiska sitter i att meningsskapande är flytande i sin natur och representerar olika ting under olika tider, platser och slutligen även binds till språksynen på den lingvistiska nivån (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:137).

Inom ramarna för det faktiska utförandet av diskursteori i praktiken fungerar den likt en ”two-in-one” lösning. Enbart namnet indikerar på att teori och metod jobbar sida vid sida och båda är med som metod och även agerande utifrån teoretiska verktyg/begrepp som följer med samt genom att inkludera ytterligare teoretiska begrepp vid analysarbetet (Ibid:10).

Laclau och Mouffe (1985) visar dock inte hur deras teoretiska verktyg ska appliceras likt en metodologisk mall, det råder en relativ stor frihet genom att det ej förekommer några cementerade tillvägagångssätt som måste följa en strikt systematik. Metoden bör enligt dem snarare ses som en verktygslåda där olika verktyg behövs för att synliggöra olika teckens relationer till varandra för att därifrån även kombinera analyser med ytterligare valda teoretiska perspektiv och begrepp.

Verktygen presenteras av Laclau och Mouffe, men alla kommer dock inte användas och behövs inte i lika stor utsläckning inom ramarna för denna studies syfte. Därav kommer de mest väsentliga verktygen att avslöjas och redogöras mer tydligt för hur de kan användas i analys av mediernas representationer av Donald Trumps maskulinitet(er) och identiteter.

Ett *diskursivt nät* är den totala språkliga sammansättningen av tecken som i sin tur skapar en mening och det representerar en enskild nyhetsartikel och dess innehåll. Det betyder att varje nyhetsartikel utförd av *The Guardian*, *The New York Times* eller *Aftonbladet* representerar ett eget nät som först analyseras var för sig och sedan jämförs med övriga nyhetsartiklar och i diskussion med de olika tidsmässiga nedslagen.

För det urval som sedan ingår för studien beskrivs alla separata tecken inom en nyhetsartikel som *element* och det kan liknas med tecken utan betydelse, eller rättare sagt tecken som ännu inte har tillskrivits någon fast betydelse (Wreder, 2007:35). Därav blir det första steget och mest essentiella i analysen att finna så kallade *nodalpunkter*, det vill säga extra viktiga tecken som fixerar mening från *element* till *moment*, tecken som tilldelats en fast betydelse och numera tillskrivs som det teoretiska begreppet *moment* inom det diskursiva nätet (Laclau & Mouffe, 1985:105ff).

Idealtyper inom diskurser beskrivs dock som sällsynt inom framförallt nyhetstexter. Det vill säga en fast skriven betydelse inom ett diskursivt nät där det inte finns något utrymme för alternativa tolkningar. En sådan möjlighet till omtolkning utgör det *diskursiva fältet*. Där uppmanas den rådande erkända diskursen upp till en kamp (Wreder, 2007:35) som finns på en högre abstraktionsnivå, vilket förtydligas längre fram. Centralt inom den mer textnära nivån av *moment* och *nodalpunkter* finns även så kallade *flytande signifikanter* som är tecken med en flyktig betydelse som aldrig riktigt fastställs. *Flytande signifikanter* kan därav förflytta sig över flera diskurser och bestå av både *moment* och *nodalpunkter* (Laclau & Mouffe, 1985:105ff). Det betyder helt enkelt att en diskurs utmanas i större utsträckning eftersom tecknets betydelse i sammanhanget är föränderligt för hela diskursen och inte bara fungerar som en alternativ tolkning av ett tecken. Diskursteori handlar således om hur selektionen av artikulation i material är uppbyggt inom förslagsvis en nyhetsartikel och om hur bestämd innebörd som konstruerats genom korrelationen mellan ovannämnda teoretiska begrepp (Wreder, 2007:36). Artikulationen inom denna process handlar om hur fixering för tecken utan en redan fixerad mening som (*element*) får en fixerad mening av (*moment*). Summa summarum resulterar artikulationen om tankemönster ifrågasätts eller reproducerar rådande diskurser (Winther Jørgensen & Phillips 2000:33).

Identiteter är ett komplext begrepp som kan vara av nytta inom diskursanalysen och framförallt i relation till denna studie där maskulinitet(er) är ett centralt teoretiskt perspektiv, vilket kan ses som maskulina egenskaper som sedan kopplas ihop med identiteter som är ett vidare begrepp individers representationer och egenskaper. En subjektpositioner är en typ av identitet och det handlar om

utifrån vilken position en person uttalar sig från, förslagsvis ”kvinna”, ”journalist” eller ”president”. Genom subjektspositioner möjliggörs människors handlingsområde samtidigt som det kan minska paradoxalt. Individer får även chansen att tillskrivas med flertalet subjektspositioner samtidigt när fler diskurser inkluderas. Människor kan via detta positioneras som både ”patriot”, ”småbarnsförälder” och ”rockstjärna” under samma gång (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff).

Ekvivalenskedjor är vad som gör detta möjligt och det består av just sammanslagna sorterade tecken i en viss ordning som bildar en kedja av egenskaper som slutligen passar in som diskursiva identiteter. Individer representerar olika identiteter genom tillskrivna egenskaper av hur de personligen för sig i ett sammanhang och framställs av andra genom förslagsvis medier som *The New York Times*, *The Guardian* och *Aftonbladet* (Ibid:51).

Därav beskriver diskursteorin ekvivalenskedjor som förnekelse av självklara identiteter, varav attributvärden som saknas i givna identiteter skrivs ut liksom bildande av olika kedjor. Med andra ord påskrivna, ej självklara egenskaper som i sin tur bildar en större avvikelse mellan den självklara identiteten i relation till hur lång kedjan är (Laclau och Mouffe, 1985:128ff). När en identitet fastställs skapas även en reducering av möjliga åtgärder genom att en del karaktärsdrag utnämns som relevanta medan andra förbigås (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:53). Rent teoretisk förblir en diskurs helt verkställd först när samtliga moment är fastställda. Enligt Laclau och Mouffe (1985:110) blir dock inte alla transformationer från element till moment helt fullbordade i verkligheten och därav finns ingen solid oföränderlig diskurs.

3.3.3 Metoddiskussion

Det finns både för- och nackdelar med diskursteori som metodval för en studie.

Michael Foucault (2002) riktar problematik till diskursanalysen som helhet genom att definiera en ständig svårighet med att synliggöra makt eftersom den ständigt finns närvarande och utövas från olika håll. Makt finns som en tydlig producent, men samtidigt gömmer den sig även mer latent som reglerande i samhällsstrukturer och framförallt bland institutioner där maktutövande sker. Det är ett resultat av att den i tidigare skeenden bakas in i sociala- och kulturella sammanhang genom historien (Foucault, 2002: Wreder, 2007:48). Makt finns inte runt samhället och individer som en omfamnad sfär, utan verkar mer komplext från flertalet vinklar. Förslagsvis accepterar populationen i dagsläget viss maktutövning från olika institutioner i samhället och Donald Trump är en person med vissa maktbärande befogenheter som USA:s president, men genom att enbart

reflektera över dagens situation är det svårt att förstå varför det ser ut som det gör. Foucault menar att det är viktigt att se på hur maktutövning var förr, för att förstå dagens situation. I *The archaeology of knowledge* (2002) beskriver han metodologiskt hur tankegångar och makt utövas på mentalsjuka och homosexuella i andra historiska epoker och där synliggör han som många inte tror att det faktiskt var bättre förr gällande grupper som dem. Nu är dock inte syftet att undersöka och jämföra olika historiska nedslag likt Foucaults omfattande studie. Denna gång handlar det om mindre nedslag i samtiden, men tankegångarna är intressanta när diskursanalytiska studier görs där makt finns representerad.

Pierre Bourdieu (1992) skriver om reflexivitet och vikten av att tänka relationellt i vetenskapliga studier. Det handlar om en fungerande kompensation mellan val av teori och metod, samt att relationellt samspela med ytterligare sinnen och empiri, genom att förslagsvis ifrågasätta saker och ting. Ett exempel handlar om att inkludera likt etnologen använder sina sinnen av vad som finns till förfogande i situationen där materialet är hämtat ifrån. Bourdieus tankegångar går att använda likt en guide för att eftersträva pålitlig och bra forskning med reflexivt tänkande genom hela processen. Från val av ämne, till hur det presenteras och till vilken målgrupp och med ett gott etiskt föredöme. Reflexivitet bygger på kunskaper, privata, akademiska och sociala. Vad vet forskaren själv om ett fenomen, likaså vad vet omgivningen? Inom den kvalitativa traditionen talas det ibland om förförståelse och denna studie efterstavar att besitta en så hög grad som möjligt av detta.

Språket är en annan sak att ha i åtanke för studien. *The Guardian* och *The New York Times* är skrivna på engelska och därav är utdragen även det innan de översätts till svenska under analysens löpande gång. En annan aspekt som diskursteorin missar är individers mer personliga egenskaper som bakgrund och egna intentioner (Wreder, 2007:49). Metoden tar inte hänsyn till faktorer som berör den individuella aspekten av förslagsvis Donald Trump och hur han ser på sin identitet och maskulinitet, likt en kvalitativ studie. Diskursteorin lämpar sig istället väl till mediernas representationer av hans identitet som istället är av intresse att undersöka i denna studie.

Diskursteori skiljer sig från andra diskursanalyser och framförallt i jämförelse med kvalitativa eller kvantitativa studier i allmänhet, men vissa aspekter är trots allt viktigt att diskutera oavsett den valda metoden. En viktig parameter är *reliabiliteten* i en studie, det vill säga hur pålitligt resultaten går att följa från empiri och hela vägen genom analys till den faktiska diskussionen. Det går att efterlikna med en transparens och möjlighet att studien skall gå att eftersträva att upprepa med

samma resultat på samma material och urval vid andra tillfällen av andra utförare (Hartman, 2004:146). Allt material för studien finns med i litteraturlistan och nyhetsartiklarna finns med datumangivelse och som hyperlänk för att eftersträva en hög transparens och därav möjliggöra en uppföljning av säkerställande av pålitligheten för studien. Det är dock ingen kvantitativ studie där syftet handlar om att generalisera slutsatser om maskulina fenomen. Det vill säga en så pass omfattande studie som representerar ett urval med mål att omfatta ett resultat som avspeglar förslagsvis en hel population eller mediers tankegångar om maskulinitet(er) i samhället (Trost, 2012:29). Liknande arbeten med likartade texter kan tänkas bidra med skilda resultat eftersom arbetets omfattning är begränsad, men målet är fortsatt att samma resultat kan replikeras av andra forskare på samma material. *Validitet* är ett annat viktigt metodologiskt begrepp i relation till kvaliteten av en studie, eller mer preciserat giltigheten i den och det handlar om att lyckas mäta det forskaren avser undersöka. Med andra ord om relevansen för syftet och frågeställningarna stämmer bra överens med val av metod och teorier (Trost, 2012:63). I detta fall fungerar diskursteori väl tillsammans med framförallt den tidigare forskningen, maskulinitet(er) och identiteter, hur de artikuleras och framställs i relation till Donald Trump och slutligen vad han kan tänkas representera i dagens samhälle.

4. Analys och resultat

Det förekommer flera diskurser om vem Donald Trump är och vad han representerar inom medierna under de tre skilda nedslagen från det första när han kandiderar till president, det andra omfattar efter han blir vald och slutligen när han sitter vid makten. För att undvika upprepningar och eftersträva en tydlig struktur presenteras först likheter och skillnader mellan de olika medierna från det första nedslaget i tidsaxeln före presidentvalet. Därefter presenteras nästa tidsperiod när Donald Trump blivit vald till president och jämförs med den tidigare analysen och därefter fylls den på med den samtida Donald Trump som nuvarande president vid makten och slutligen återkopplas resultaten i en diskussion.

4.1 Business and bitches

I analys av hur Donald Trumps maskulinitet(er) framställs före presidentvalet handlar det övergripande om en identitet som global business man som tar för sig vad han vill.

Det handlar om stora affärer både nationellt och internationell som bidragit till att han även presenteras som miljardär i *Aftonbladets* nyhetsartiklar. Förutom med dessa attribut beskrivs han även som hänsynslös gällande hur han behandlar kvinnor. Han framställs kunna "ta" den kvinna han vill och även kroppsligt beröra det han vill. Mer preciserat porträtteras han både som en äcklig man, till att mer ta formen av en sexuell antastade och slutligen även representera en potentiell våldtäktsman.

Resultatet tas fram genom det första och mest essentiella steget i analysen som är att samla in så kallade *nodalpunkter*, det vill säga extra viktiga tecken som fixerar mening från *element* till *moment*, översättande beskrivande tecken som tilldelats en fast betydelse och numera tillskrivs som det teoretiska begreppet moment inom det *diskursiva nätet* som representerar en enskild nyhetsartikel (Laclau & Mouffe, 1985:105ff). De flest förekommande nodalpunkterna under det första nedslaget är genomgående Donald Trump, Trump, presidentkandidat, miljardär, republican nominee, Donald J. Trump och Mr. Trump. *Aftonbladet* presenterar Donald Trump som både presidentkandidat och miljardär, *The Guardian* nämner honom oftare som enbart Trump, eller republikan nominee, medan *The New York Times* specificerar sig med att namnge honom Donald J. Trump och Mr. Trump flitigt.

Därav går det att antyda att Donald Trump även blir en så kallad *flytande signifikant*, vilket är ett tecken med en flyktig betydelse som aldrig riktigt fastställs. *Flytande signifikanter* kan förflytta sig över flera diskurser och utgöras från både *moment* och *nodalpunkter* utan att tillskrivas med egenskaper och attribut som representerar samma ting (Laclau & Mouffe, 1985:105ff). Donald Trump är således en hård affärsman i ett sammanhang, en sexuell förövare i en annan och ibland båda två eller fler, vilket presenteras löpande i utdrag från och med här: "När du är en stjärna låter de dig göra det. Vad du vill. Ta tag i fittan. Du kan göra vad som helst."

(*Aftonbladet*, 2016-10-08)

Utdraget från *Aftonbladet* bildar i detta fall en ekvivalenskedja av sammanslagna sorterade tecken i en viss ordning som bildar en kedja av egenskaper som passar in i en diskursiv identitet (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff) och i detta fall en slags Hollywoodstjärna som legitimerar ett

beteende av att göra som ”man” vill. Detta ryms inom det diskursiva nätet, vilket betyder hela nyhetsartikelns sammanslagna tecken som är kopplad till Donald Trump med en subjektposition som presidentkandidat, vilket är en form av identitet som handlar om vilken position en person uttalar sig ifrån (Ibid:51), eller som i detta fall framställs av *Aftonbladet* eftersom Donald Trump ej var presidentkandidat vid den tiden när ljudklippet spelades in utav *Access Hollywood*. Med andra ord påskrivna, ej självklara egenskaper som i sin tur bildar en större avvikelse mellan den självklara identiteten i relation till hur lång kedjan är (Laclau och Mouffe, 1985:128ff). Donald Trump blir en slags hybrid mellan att representera både skvallertablån från Hollywood och samtidigt presenteras med fot inne i den politiska sfären genom erkännande med subjektpositionen som presidentkandidat.

Enligt tidigare forskning råder det ofta en machokultur bland tidigare presidenter som tar olika skepnader, men inte likt Donald Trumps maskulinitet med att kunna göra vad han vill gentemot kvinnor som inom *Aftonbladets* första diskursiva nät. Ronald Reagans var ”macho” genom att istället lova att vara hårdhänt mot den Sovjetiska björnen under sin presidentkandidatperiod (Sperling, 2015:16). Under förslagsvis den tiden fanns en annan machokultur inbakad inom förslagsvis televisionen. Serier som A-team och Magnum var populära där manliga icke-sexuella relationer förekom och serier med mjukare värderingar inte ännu hade dykt upp i rutan (McKinnon, 2004:80). Det här är första fragmentet i analysen av vad Donald Trump representerar för maskulinitet(er) och det går inte att i detta läge identifiera en maskulin profil likt ovannämnda Ronald Reagan eftersom representationer av maskulinitet(er) är så pass flytande över tid, olika mediala kanaler och även sammanhang. Maskulinitet(er) är konstruktioner som är skapade genom förslagsvis olika program/serier och vidare utsända genom olika mediala kanaler och slutligen även sålda till publiken (Connell, 2005:76; McKinnon, 2003:34). Det återstår att se hur Donald Trumps maskulinitet(er) presenteras av samtliga medier och nedslag.

Inom det andra diskursiva nätet från *Aftonbladet* handlar det om liknande negativa ”macho” egenskaper av att Donald Trump får göra som han vill gentemot kvinnor. Denna gång med grövre karaktär och mer åt ett sexuellt övergrepp än en skandal, vilket framkom inom det första diskursiva nätet. Donald Trump representerar en sexuellt antastande/ofredande man som även riskerar rättsliga påföljder:

"Kristin Anderson vittnar om hur Trump förde in handen under kjolen och rörde vid hennes underliv på en nattklubb på 1990-talet. Tidigare "The Apprentice"-deltagaren Summer Zervos uppger att miljardären tafsade på henne under ett möte..."

(Aftonbladet, 2016-10-14)

I detta utdrag representerar Donald Trump en subjektposition (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:51) som miljardär istället för "Hollywoodstjärna", vilket han under utskrivning från det första diskursiva nätet representerar vid sidan av presidentkandidat. En framställning av en maskulinitet där det är befogat att göra som "man" vill när man är känd och har pengar, likt en identitet av en tidigare generations manlig rockstjärna. En maskulin identitet som är motsatsen till hur en icke-maskulin person betar sig, likt i linje med att vara fredlig istället för våldsam, försonlig istället för dominant, vara ointresserad av att sexuellt erövra etc (Connell, 2005:68). Donald Trump representerar en dominant, våldsam och sexuellt erövrande maskulin identitet inom detta nedslag från *Aftonbladet*.

Genom att flytta över kameran från kvälls- och nättidningen *Aftonbladet* mot den brittiska dagstidningen *The Guardian* under samma tidsperiod gestaltas istället en annan bild av Donald Trump. Inom ramarna för likheter framställs han även stundvis med subjektpositionen som presidentkandidat med mycket ekonomiska tillgångar, men inte i linje med att även vara en sexuell förbrytare mot kvinnor. *The Guardian* framställer honom med subjektpositionen (Se: Winther Jørgensen & Phillips, 2000:51) som en internationell affärsman som inte vill eller vågar visa sina inkomstdeklarationer.

I kommande utdrag porträtteras han som en affärsman med en förkärlek till Ryssland och Putin, där han eventuellt värderar sina egna intressen före nationen om han skulle bli folkvald president:

Trump's penchant for praising Russia's president, Vladimir Putin, has been linked to his business dealings in Moscow. While the extent of Trump's investments in Russia is not fully known, there is evidence that Trump businesses have received substantial funding from Russian investors.

(The Guardian, 2016-09-22)

Inom samma nyhetstext framställs andra politiker som legitima, transparenta och goda genom att presentera sina skattedeklarationer. "Trump" blir här en nodalpunkt och får en fast betydelse inom det diskursiva nätet (Laclau & Mouffe, 1985:105ff) med en maskulinitet som representerar en egoistisk affärsman, eller åtminstone kapitalist istället för en framtida president i sammanhanget. I

den andra nyhetsartikeln från *The Guardian* finns fortsatt kopplingar till Ryssland och Putin, men med mer emotionella och personliga kopplingar än affärsmässiga:

”Hillary Clinton on Thursday derided Donald Trump’s praise of Vladimir Putin as “unpatriotic” and “scary” and suggested the Republican nominee’s coziness with the Russian president could represent a threat to national security.”

(The Guardian, 2016-09-08)

Här bildas en ekvivalenskedja med tecken som skapar en diskursiv identitet (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff) av Donald Trump som opatriotisk och i linje med att vara en fara för den nationella säkerheten genom sin goda relation med Vladimir Putin. Det förtydligas ytterligare genom detta utdrag:

“Bizarrely, once again he praised Russia’s strongman Vladimir Putin – even taking the astonishing step of suggesting that he prefers the Russian president to our American president,”

(The Guardian, 2016-09-08)

Donald Trump beskrivs här utan en subjektpostion (Ibid:51) genom tituleringen som ”han” och Vladimir Putin beskrivs som Rysslands ”starke man” och att Donald Trump föredrar honom som president framför Barack Obama som sitter vid makten under den tiden. Enligt tidigare forskning passar Vladimir Putin in i rollen av en *Muzhik* som är en riktig man enligt ryska traditioner. Det är en maskulin identitet som saknar feminina sidor, barnsliga och homosexuella attribut, en individ som sympatiserar mer med liberala politiska värderingar och är anti-kommunist, men samtidigt även konservativ genom att avkasta nyare västerländska värderingar som politisk korrekthet genom att inta en mer sexistisk och homofobisk inställning (Valerie, 2015:36ff). Donald Trump efterliknar vissa egenskaper och framförallt gällande hans avkastande av politisk korrekthet och sexistiska uttalanden som framgick tydligt i analysen från *Aftonbladet*.

Det går även i detta läge av analysen att synliggöra ett hierarkiskt spel mellan Donald Trumps maskulinitet i relation till andra maskulinitet(er) och i synnerligt med kvinnor. Han framställs göra som han vill i relation med kvinnor och även tycka som han vill i relation till Vladimir Putin och Barack Obama, vilket tyder på kamp om den hegemoniska maskulina positionen. Med andra ord den hierarkiskt överordnade *maskuliniteten* som i ett maktperspektiv är högst på täppan och därefter

sipprar det ned i subgrupper av andra etniciteter än vita, lägre samhällsklasser, homosexuella och andra icke-heterosexuella maskulina grupper och slutligen övergår det till kvinnor som är lägst ned i hierarkin (Connell, 2005:79ff). Förutom detta komplexa intersektionella perspektiv kategoriseras maskulinitet(er) upp som beroende av den rådande kulturella och sociala aspekten av *hegemonisk maskulinitet* och *suborienterade* grupperna på en global, nationell och lokal nivå (Ibid:82). Den globala representerar den mest åtråvärda maskuliniteten i världen och är dominerande av västvärldens ideologi och kultur vilket Donald Trump och Barack Obama till skillnad från Vladimir Putin utgör en kamp om att representera. Den nationella är helt enkelt inom landets gränser och där skiljer sig Rysslands hegemoniska maskulinitet från USA:s mer eller mindre. Den lokala handlar om mindre geografiska områden som en stad eller tätort (Ibid), vilket denna studie har svårt att synliggöra.

The New York Times två diskursiva nät från samma nedslag placerar Donald Trump inom temat business, men även med en fot in i den politiska debatten med Hillary Clinton. Den första texten handlar om hur Hillary skall med hjälp av psykologer och andra experter besegra Donald Trump i den kommande presidentkandidatdebatten. Mr. Trump som är den dominerande nodalpunkten, det vill säga ett extra viktigt tecken med en fixerad mening (Laclau & Mouffe, 1985:105ff) och i detta fall med en subjektposition som en ”Washington outsider” inom det politiska fältet till skillnad från Hillary som beskrivs i linje med den pålästa och pragmatiska. Egenskaper som skrivs ut i en ekvivalenskedja gällande Donald Trumps maskulinitet från *The New York Times* sida finns inom detta utdrag:

”reflects his belief that the debates will be won or lost not on policy points and mastery of details, which are Mrs. Clinton’s strengths, but on the authenticity, boldness and leadership that the nominees demonstrate onstage”.

(The New York Times, 2016-08-29)

Här framställs Donald Trump med förutom subjektpositionerna som presidentkandidat och business man, med positiva påskrivna egenskaper som att vara en ”äkta” person, besitta en djärvhet och inneha en god ledarskapsförmåga. Dessa påskrivna egenskaper återfinns delvis i den hegemoniska maskuliniteten av en rysk *Muzhik* som delvis representerar en maskulin identitet av en hård man som inte säger mycket, men som alltid står för sina ord karaktär, han är en patriot som värderar den egna nationella kulturen och uttrycker sig som ständigt redo att försvara sitt moderland (Valerie, 2015:36ff). Att vara hård och stå för sina ord ryms inom begreppet att vara ”äkta”, ”djärvhet” är en

egenskap som troligen finns representerad inom identiteten som patriot och att värdera den nationella kulturen, dock framkommer det inte ordagrant och gällande egenskapen att en riktig man inte säger mycket faller Donald Trump bort helt, citat och uttalande av olika karaktär dyker ständigt upp inom samtliga medier och diskursiva nät.

Där skiljer sig Rysslands Vladimir Putin och USA:s Donald Trump i kampen om vad som representerar den nationella hegemoniska maskuliniteten (Connell, 2005:82).

”Mr. Trump, a supremely confident communicator, wants viewers to see him as a truth-telling political outsider and trusts that he can box in Mrs. Clinton on her ethics and honesty.”

(The New York Times, 2016-08-29)

Förutom ovannämnda framställs han även som en duktig kommunikatör med ett utstrålande självförtroende och genom det ska Donald Trump retoriskt vinna debatten som en utmanare mot Hillary Clinton. Förutom dessa mer positiva påskrivna egenskaper framställs även tre negativa egenskaper gentemot Donald Trump: *”Mr. Trump is most insecure about his intelligence, his net worth and his image as a successful businessman.”*

(The New York Times, 2016-08-29)

Intelligens handlar i detta sammanhang om en avsaknad från politisk erfarenhet och kompetens, en annan negativ påskriven egenskap är hans stora rikedomar och slutligen även bilden av honom som affärsman. Inom ramen för det diskursiva nätet från enbart detta nedslag från *The New York Times* bildas en lång ekvivalenskedja med påskrivna egenskaper om Donald Trumps identitet som i sin tur skapar en större avvikelse mellan den självklara identiteten, eftersom desto längre kedjan blir påverkar hur omfattande skillnaden i slutändan även blir (Laclau och Mouffe, 1985:128ff).

Inom det andra diskursiva nätet från *The New York Times* presenterades i första hand en bild utav Donald Trumps olika verksamheter och hur det gick för dem i slutändan. Med andra ord blir framställningen av Donald Trump mer sekundär i relation till hans företagande. Dock presenteras han fortsatt i linje med nodalpunkten Mr. Trump som i det tidigare diskursiva nätet (Laclau & Mouffe, 1985:105ff).

”Mr. Trump became a one-man factory of big ideas, churning out a continual stream of projects and promises. Together, they fed the image of Mr. Trump as an American Midas, the foundation of his argument for why he would make a great president.”

(*The New York Times*, 2016-10-06)

Inom detta utdrag presenteras Donald Trump mer i linje med subjektpositionen av en affärsman med en tillhörande ekvivalenskedja med påskrivna egenskaper (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff) av att vara en enmansfabrik utav stora idéer, likt ett rullande band med projekt, en amerikansk Kung Midas och enligt *The New York Times* är det grunden till varför han själv skulle vara en suverän president.

Det bör dock läggas till att Donald Trump långt ifrån framställs som en duktig affärsman.

Inom ramarna för detta diskursiva nät presenteras projekt som inte alls gick i land och även de som hade problem längs vägen. Donald Trump maskulinitet målas upp som både djärv och respektlös beroende på vad det gäller. Inom diskurser som handlar om affärer tycks *The New York Times* acceptera hans metoder och identitet, men inom politiken går det att ana en rädsla för att Donald Trump skulle tillämpa samma metoder och attityder inom politiken om han skulle bli vald till president: "*As president, Mr. Trump said, he might use the same approach to policy making.*"

(*The New York Times*, 2016-10-06)

4.2 I'm dumping you

Inom nästa nedslag från att Donald Trump blir framröstad till USA:s nästa president övergår diskursen till en politisk reality serie med ett drama likt *Paradise Hotel*. Vem ställer sig bakom vem? och vem är här för att spela "spelet"? Nya relationer inleds, medan somliga blir huggna i ryggen av deras långt trogna partners och genom detta bilas nya rädslor för framtiden. Med andra ord inleds en osäker tid gällande nationella och internationella samarbeten som tidigare setts som stabila.

Från att Donald Trump presenteras som en hybrid mellan affärsman och en tidigare generations manlig rockstjärna som gör vad han vill, kliver han nu mer över till den politiska diskursen med större acceptans gällande faktisk politisk inflytande. En fortsatt avsky gentemot honom finns kvar, men nu råder snarare en större rädsla för framtiden, miljön och världsordningen.

Från *Aftonbladets* första diskursiva nät bildas en ekvivalenskedja med flertalet subjektpositioner för Donald Trump som börjar med att representera det snuskiga rock'n'roll livet, för att sedan handla om relationer mellan honom, Putin och Ryssland och slutligen övergår representationen till att

Donald Trump tillskrivs med rollen som president och därav lämnar sitt företagande åt sina söner, vilket utdraget nedan visar:

”I en kommentar sa han också att han dessutom har ”bacillskräck” med tydlig hänvisning till de sexuella handlingar han uppges ha medverkat i enligt dokumenten.

Frågorna fortsatte att handla om Rysslands president Vladimir Putin.

– Det är en tillgång om han gillar mig, sa Trump.

Den tillträdande presidenten fortsatte sedan att prata om sitt företagande. Hans två söner kommer att sköta hans företag under Trumps presidentuppdrag.”

(Aftonbladet, 2017-01-11)

I det andra diskursiva nätet råder inte lika många subjektpositioner för Donald Trump, men det finns fortfarande en dramaturgi kvar om vilka som bildar allianser och samtidigt råder en faktisk rädsla för vad Donald Trump kan göra när han tar över makten från Barack Obama.

”skulle han verkligen genomföra detta så står vi inför en ny världsordning. Kanske får vi vänja oss vid helt nya allianser. En värld där Trump är bättre kompis med Vladimir Putin än med Angela Merkel. Men Trump sänder ut väldigt dubbla signaler. Han vill på en och samma gång återupprätta USA:s roll som världens enda supermakt och samtidigt isolera sig från omvärlden.”

(Aftonbladet, 2017-01-16)

Utdraget representerar en politisk reality såpa med moment som ”ny världsordning” och ”nya allianser” i relation till nodalpunkten (Laclau & Mouffe, 1985:105ff) Trump inom detta sammanhang. Där Putin och Trump eventuellt kommer bilda par och Angela Merkel blir huggen i ryggen efter en tidigare långt trogen god relation med Barack Obama som istället tvingas lämna programmet. Donald Trump framställs som en man som är där för att ”röra om i grytan” och enbart tänker på sig själv och möjligen nationens intresse, men på bekostnad av EU och övriga världen. Donald Trump framställs även som en oförutsägbar man som sänder ut skilda budskap om vad han vill göra för USA. Dubbla signaler om att isolera sig från omvärlden och samtidigt ”spela spelet” med Ryssland och Vladimir Putin, likt ett dubbelspel inom reality världens logiker. I relation till andra maskulinitet(er) som Putin och Obama framställs han som farligast och med störst makt. Tidigare långvariga relationer och korrelationer tycks kunna lösas upp relativt enkelt när Trump tar över makten. Donald Trump tycks styra och därefter kommer Putin. Angela Merkel och EU hierarkierna som mer hjälplösa och som de största förlorarna tillsammans med den sittande presidenten Obama som även verkar handlingssvag. En kamp om den globala hegemoniska

maskuliniteten (Connell, 2005:82) som Donald Trump framställs sitta med störst chanser att representera enligt *Aftonbladet*.

Inom *The Guardian* diskursiva nät framställs även Donald Trump som en fara för framtiden och i den första nyhetsartikeln handlar det om en rädsla för klimatet och hur Donald Trump istället ”gör slut” med tidigare fastställda miljöregleringar och avtal än med faktiska personer, vilket framkom inom *Aftonbladets* tidigare diskursiva nät.

”In New York City in December, the Sierra Club protested Pruitt’s nomination by projecting an image of rising seas and the words “Don’t Trump the planet” on to the side of the Trump Building on Wall Street.”

(The Guardian, 2017-01-05)

Det kanske tydligaste exemplet hittills när Donald Trump representera något genom enbart nodalpunkten (Laclau & Mouffe, 1985:105ff) Trump är inom ovannämnda utdrag. ”Trump” får i sammanhanget en fast betydelse av miljöförstörelse och en subjektposition som representerar en man som inte tror på eller struntat i klimatförändringar, en slags ”miljöbov”. Att värna om miljön anses även som feminint enligt tidigare forskning, vilket är en sida som inte Donald Trump representerar i något av utdragen hittills (Wilz, 2016, Ducat, 2004, Fahey, 2007, Vavrus, 2007).

Inom den andra nyhetsartikeln handlar det även om rädslor över att Donald Trump väljs in som USA:s nästa president. Denna gång följer en tydlig och lång ekvivalenskedja (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff) med attributskrivningar om vem han är och vad han representerar:

”It’s for real. Donald Trump, billionaire businessman, reality TV celebrity and – to his foes – bigot and demagogue will place his hand on a Bible, repeat a 35-word oath and be sworn in as the 45th president of the United States. What began with a stunt, lampooned as a joke and dismissed as a fantasy will at noon on Friday become historical truth. Trump will be the most powerful man in the world.”

”But along with the celebrations, there will be a week of protest against a man who insulted Mexicans and Muslims and boasted about groping women.”

(The Guardian, 2017-01-15)

Inom detta uttag får Donald Trump representera många diskursiva identiteter.

Med andra ord påskrivna, ej självklara egenskaper som i sin tur bildar en större avvikelse mellan den självklara identiteten i relation till hur lång kedjan är (Laclau och Mouffe, 1985:128ff).

Han representerar en affärsman i miljardärsligan, reality TV-kändis med mängder av fiender och nu blir han världens mäktigaste person, från att först ses som ett skämt.

Donald Trumps maskulinitet representerar även inom utdraget främlingsfientliga egenskaper gentemot individer från Mexico och personer med muslimsk bakgrund, samt likt tidigare i analysen att han får göra som han vill och ta på kvinnor eftersom han är en tidigare generations rockstjärna.

Förutom att Donald Trump presenteras och även uttalar sig sexistiskt flertalet gånger finns det enligt tidigare forskning mer djupgående rotande strukturer som istället ofta är orsaken till liknande beteende och det handlar om att Donald Trump istället försvarar det maskulina toppskiktet (Wilz, 2016:357ff) inom politiken och affärsvärlden.

När en kvinna söker utrymme inom ett traditionellt mansdominerat fält och speciellt inom chefspositioner som befälhavare inom förslagsvis militären – tenderar de att bli nedbrutna, förminskade och behandlade annorlunda i negativ bemärkelse (Ibid). Därav är det möjligt att Donald Trump använder sig av en liknande strategi genom att försvarar det maskulina toppskiktet inom förslagsvis affärsvärlden som även är mansdominerad likt den politiska makteliten.

Det finns även kopplingar till TV-serien *Jackass* där Donald Trump likt karaktärerna i serien försvarar sin maskulinitet genom att göra uppoffringar till varje pris oavsett om oddsen är helt emot honom: *"What began with a stunt, lampooned as a joke and dismissed as a fantasy will at noon on Friday become historical truth. Trump will be the most powerful man in the world."*

(The Guardian, 2017-01-15)

Här framställs Donald Trump först som ett skämt med influenser av en maskulinitet i "kris" likt Jackass-gänget genom att mot alla odds på ett skämtsamt sätt utföra "stuntet" och bli USA:s nästa president. En slags maskulin självförsvarande krisposition av en man som antar utmaningen trots att oddsen är emot honom (Brayton, 2007:61; Lindgren, 2009:405).

Inom det första diskursiva nätet från *The New York Times* presenteras en mindre tydlig rädsla för att Donald Trump tar över makten. Han beskrivs fortsatt som en affärsman med många internationella anknytningar till bland annat Dubai och Ryssland. Inom det första diskursiva nätet presenteras snarare en problematik mellan hans affärer och inträde i *Vita Huset*, där han möjligen kan utnyttja subjektpositionen som president för vad som är bäst för hans familjs företagande:

"The tape, obtained by CNN on Monday night, is the latest reminder of Mr. Trump's vast array of global business relationships that could create conflicts of interest for his presidency, including the prospect that a commander in chief might make policy decisions guided by what is best for his own family's brand and wealth."

(The New York Times, 2017-01-02)

Mr. Trump blir i detta läge en nodalpunkt med en fast betydelse (Se: Laclau & Mouffe, 1985:105ff) som affärsman i en situation där han bör göra slut med sin karriär och istället sätta USA:s intressen före sina egna. Ett slags vägval likt en reality serie, vem och vad ska han ställa sig bakom:

"He has said he plans to separate himself from the Trump Organization and leave his sons, Eric Trump and Donald J. Trump Jr., at the helm. Still, the details of how he would remove himself from an organization that bears his name and operates in dozens of countries, including many that have complicated relationships with the United States, are murky at best."

(The New York Times, 2017-01-02)

Inom detta utdrag från samma diskursiva nät beskrivs det som att Donald Trump bestämt sig för att lämna sitt företagande och överlåta det till sina två söner. *The New York Times* framställer dock det som svårt att lita på och kritik riktas mot hur han ska utföra det mer i detalj. En svårighet är att namnet Trump är ett globalt varumärke och därför svårt att avlägsna sig ifrån och relationen med hans företagande och USA är komplicerad. Med andra ord att det inte är så lätt för Donald Trump att "göra slut" med affärslivet och kliva in i subjektpositionen som president (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff) och försvara USA:s intressen. Detta efterliknar ett realitydrama med triangelspänningar mellan Trump, hans företagsliv och livet som ansvarstagande president. Gör han likt planen, eller finns en fortsatt fot inne i företagandet, "spelar han spelet" för att dra nytta av subjektpositionen som president för att öka sina intäkter som affärsman? Det förblir dock en cliff hanger i sammanhanget.

I det andra diskursiva nätet från *The New York Times* blir "The president-elect" nodalpunkt med en fast betydelse med subjektposition som vald president och åter presenteras med en god relation med Vladimir Putin och att de möjligen hjälper varandra med affärer och även inom politiken:

"The president-elect's favorable comments about President Vladimir V. Putin of Russia and the conclusion of United States intelligence officials that Moscow acted to help Mr. Trump's campaign have focused attention on Mr. Trump's business interests in Russia. Asked about the issue at his news

conference last week, Mr. Trump was emphatic on one point: "I have no dealings with Russia." And he repeated, "I have no deals that could happen in Russia because we've stayed away."

(The New York Times, 2017-01-16)

En slags förbjuden kärlek där Donald Trump själv beskriver att han ej har några affärer med Ryssland. Det finns även en rädsla inbakad inom det diskursiva nätet, dock av mindre omfattning eftersom helheten handlar om en kartläggning av 30 års misslyckade affärer i Ryssland:

"Talk of development deals swirled around the visit, and Mr. Trump sent out his tweet, promising that Trump Tower Moscow was coming. But the tower never appeared on the skyline."

(The New York Times, 2017-01-16)

Mr. Trump blir i detta utdrag nodalpunkt med en fast betydelse med en subjektposition som affärsman till skillnad från vald president, men även med negativa påskrivna egenskaper genom sitt misslyckande av att etablera Trump Tower i Ryssland. Donald Trump framställs som både en affärsman som inte ger upp före han landar en "deal" samtidigt som han även representerar en mindre lyckad affärsman inom detta diskursiva nät. *The New York Times* målar upp en bild av att Donald Trump inte ens klarar av att göra affärer i Ryssland och därav finns utrymme att även tolka honom som en möjligen mindre lyckad president när han tar över makten. *The New York Times* presenterar även i det tidigare nedslaget att Donald Trump inte alltid lyckas etablera sina projekt, eller vilka som hade problem längst vägen. En balansgång mellan att vara djärv och även respektlös beroende på vilken subjektposition (Se: Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff) han tillskrivs. När Donald Trump representerar en affärsman framställs han som djärv, medan hans tidigare affärer och metoder inte tycks gå att översätta till något vidare positivt när det kommer till den politiska sfären och subjektpositionen som USA:s nästa president.

4.3 I'm still in business

Under det sista nedslaget från att Donald Trump har vidtagit makten som USA:s 45:e president, presenteras en blandad portfölj fylld av beslutsfattande från hans sida. Politiska, ekonomiska och även sociala beslut tas i raketfart och möts många gånger med stor kritik. Inom *Aftonbladets* första diskursiva nät ryms en historia om att Donald Trump har problem med att övertyga republikaner om att ersätta "Obamacare" med den nya reformen "American Health Care Act" och reformen vilar som ett viktigt löfte sedan kandidatperioden:

”Donald Trump har ställt ett ultimatum till republikanerna i representanthuset: rösta igenom den nya sjukförsäkringsreformen – annars får ni leva med Obamacare. Att riva upp och ersätta Obamacare var ett av Donald Trumps viktigaste vallöften och ett nej till reformen vore en stor prestigeförlust för den amerikanske presidenten.”

(Aftonbladet, 2017-03-24)

Detta utdrag förtydligar vad andra diskursiva nät även visar att han besitter en ”djärvhet” och är en ”äkta” man som håller vad han lovar, delar ur den ryska hegemoniska maskuliniteten *Muzhik* som är en hård man som alltid står för sina ord karaktär (Valerie, 2015:36ff). Donald Trump representerar subjektpositionen som en president vilket är trogen sina väljare genom att visa på handlingskraft och snabbt ta tag i frågor han gick till val med. Det går även att koppla till Jackass-gängets maskulinitet i ”kris” där en riktig man antar utmaningen trots att oddsen är emot en och detta kan tolkas som att visa sin manlighet och försvara sin maskulinitet (Brayton, 2007:61; Lindgren, 2009:405). Donald Trump vet att även många republikaner är mot hans förslag, men han går ”all-in” med att ställa ultimatum redan i ett tidigt skeende.

Inom det andra diskursiva nätet riktar *Aftonbladet* ett missnöje gentemot Donald Trump och hur hans beslutsfattande har sett ut under den första veckan vid makten. Inom diskursen behandlas beslut som han vill genomföra, motstånd från olika instanser och även om det är möjligt att avsätta honom från makten före år 2020 när nya presidentkandidater får chansen att röstas fram.

”Trump har till sina anhängares belåtenhet rivstartat i Vita huset. Men han har samtidigt kraftigt höjt spänningen i världen och skapat kaos med sina många hastigt författade och oklara dekret, varav beslutet att stoppa medborgare från ett antal länder att resa in i USA bara är ett.

Kina har varnat Trump för handelskrig. Mexikos president har ställt in ett besök i Vita huset efter att Trump utfärdade dekret om att bygga en mur mot Mexiko. Angela Merkel har undervisat Trump om Genevekonventionen för att markera att USA inte kan behandla flyktingar hur som helst utan måste följa de internationella avtal man skrivit på.”

(Aftonbladet, 2017-01-31)

Här blir Trump nodalpunkt (Laclau & Mouffe, 1985:105ff) med en blandad portfolio av subjektpositioner, maskulinitet(er) och egenskaper. Donald Trump representerar en ”äkta” man som håller vad han lovar till sina anhängare, samtidigt som han likt tidigare beskrivs som en oklar beslutsfattare som har för bråttom inom politiken, likt affärerna sina och där skiljer sig bilden av

den nationella hegemoniska maskuliniteten och en *Muzhik* som är en man som inte ”snackar” mycket till skillnad från Donald Trumps kamp om den nationella- och globala maskuliniteten som representerar en betydlig pratsammare karaktär (Connell, 2005:82: Valerie, 2015:36ff).

Med andra ord beskrivs han i linje med rädslan från det tidigare nedslaget av att han inte ”gör slut” med sitt gamla jag och lämnar affärsvärlden när han kliver in i den politiska makten. Han porträtteras med en bild av att han fortfarande tycks ”spela spelet” trots att han möts av mycket kritik av andra politiker, nationer och även experter. Han passar fortfarande in med subjektpositionerna som både president och ”business man”. Med andra ord bildas en lång ekvivalenskedja med påskrivna egenskaper och desto längre den är påverkar hur pass långt ifrån den faktiska identiteten av Donald Trump som synliggörs (Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff: Laclau och Mouffe, 1985:128ff).

”Under tiden sitter Trump kvar i Vita huset och vissa fruktar att han skulle gå så långt som till att starta kärnvapenkrig för att stoppa försök att avsätta honom.

Därför lyfter amerikanska experter fram en annan möjlighet, att använda det 25:e tillägget i konstitutionen. Där sägs att vicepresidenten och regeringen kan förklara presidenten ”som oförmögen att utföra sina plikter”.

(Aftonbladet, 2017-01-31)

Här blir Trump nodalpunkt och han framställs med egenskaper av att vara så pass oförutsägbar att han skulle starta kärnvapenkrig bara genom om någon skulle försöka avsätta honom från subjektpositionen som president. Med andra ord en krigslusten man som gör allt för att behålla sin makt. Vidare presenteras ett förslag om att det är möjligt att avsätta Donald Trump genom att vicepresidenten och regeringen tillsammans förklarar honom som oförmögen att utföra sina plikter. *Aftonbladet* porträtterar inom de båda diskursiva näten en bild av att Donald Trump fortsätter att göra som han vill, trots råd, upplysningar och ett stort motstånd riktat gentemot hans dekret, beslutsfattande och vilja i allmänhet.

The Guardian presenterar inom det första diskursiva nätet en analys av Donald Trumps första tal som sittande president. Kategorierna ekonomi, nationell säkerhet, klimat, sjukvård, lagar och rättvisa, migration och kön diskuteras sedan i relation till det.

”Donald Trump’s economic nationalism was on full display in his inauguration speech. The president spoke of the “American carnage” he claims has been wrought on America, leaving “rusted out factories

scattered like tombstones” across a nation with “little to celebrate”, and blamed it on the outsourcing of US jobs. “America first” will be his presiding philosophy.”

(The Guardian, 2017-01-20)

Inom den ekonomiska kategorin blir Donald Trump nodalpunkt (Laclau & Mouffe, 1985:105ff) och tilldelas med en fast betydelse av subjektpositionen som president, egenskaper som sedan skrivs ut i anknytning till det är att han är en fullbordad ekonomisk nationalist och att pengar flyr landets gränser genom att jobben flyttar utomlands. Sloganen ”America first” får här chansen att representera Donalds Trumps styrande filosofi. Denna styrande filosofin går även att koppla till tidigare forskning om hur maskulinitet(er) har utvecklats och förändrats under 80-talet och framåt i USA. En påverkande faktor kan vara övertagandet av makten från demokraten Jimmy Carter till republikanen Ronald Reagan. Genom en sammanslagning av ekonomiska förändringar på makro-nivå mot en mer serviceorienterad ekonomi från industrier där säkerheten för många män att arbeta inom samma arbetsgivare mer avtog och kvinnors plats på arbetsmarknaden började spela en större roll. Det var ett slag mot maskuliniteten och med hjälp av nederlaget i Vietnam fick även den amerikanska patriotismen en snyting, vilket var en av Reagans kort att spela efter (McKinnon, 2004:85). Ett tillsynes välspelat kort och som Donald Trump efterliknar i viss mening när han försvarar den Amerikanska mannen och dess rätt till arbete när han säger att fabriker rostar sönder, arbeten flyttar utomlands inom vad som kallas det ”Amerikanska blodbadet”. Ett liknande slag mot fabriksarbetare som ofta även är män och Donald Trump tycks spela med ett liknande ”manskort”.

”Trump continued to position himself as a “law and order” president, painting a stark image of a country ridden with “the crime and gangs and drugs that have stolen too many lives and robbed our country of so much unrealized potential”

(The Guardian, 2017-01-20)

Inom kategorin lag och rätt bildas en ekvivalenskedja (Se: Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff) för Donald Trump som en president med en diskursiv identitet av en man som vill ha ordning och reda, att landet till stor del styrs av den organiserade brottsligheten och att USA därav blivit bestulen på mycket potential. Gällande den nationella säkerheten beskrivs han åter igen genom sloganen ”America first” som *The Guardian* hänvisar som den styrande filosofin för Donald Trump.

När det gäller sjukvården porträtteras Donald Trump som besviken på den rådande reformen ”The affordable care act” och faktiska beslut som han vill utföra tas inte upp i talet och förhoppning läggs istället i tron på att frigöra världen från sjukdomens lidande:

“...his only reference to American’s struggles to afford their healthcare was a promise to “to free the Earth from the miseries of disease”.

(The Guardian, 2017-01-20)

Detta går att efterlikna med framställningar av att Donald Trump är en religiös man och/eller tror på att vetenskapen inom medicin kommer att lösa problematiken med sjukdomar och sjukvården. Gällande klimatet som ämne belyser *The Guardian* Donald Trump som mindre oväntat ointresserad av att eftersträva en bättre miljöpolitik:

“Unsurprisingly given its anonymity during the election, there was no mention of climate change or the environment in Donald Trump’s inauguration speech. He mentioned mountains and oceans, but only in context of locations in America that will be great again once he solves all of its maladies.”

(The Guardian, 2017-01-20)

Donald Trump tog inte upp någonting om klimatförändringar eller miljön, men han framställs med en liknande inställning som till sjukvården genom att vända blicken till sin egen ”tro” på att lösa alla sjukdomar och problematik som delvis handlar om miljön. Donald Trump framställs som att politiska beslut inte är lösningen till dagens klimatutmaningar, ett förnekande av vetenskapen på ena sidan och en ”tro” på lösning igenom nya upptäckter. Donald Trump målas upp som en man med en egen stark tro på att lösa komplexa miljöproblem genom enbart nya upptäckter, trots att statistik, experter och logik talar mot honom.

Gällande kategorin migration talade Donald Trump om gränskontroller vid tre tillfällen och *The Guardian* menar att det är ett tydligt tecken på att han tänker ta beslut i linje med förslag från hans tid som presidentkandidat med omänskliga migrationspolitikreformer:

“President Trump referred to border protection three times throughout his short inauguration speech, a sure sign of the emphasis he will place upon it as he attempts to enforce the draconian immigration reforms he pledged on the campaign trail.

(The Guardian, 2017-01-20)

Här skrivs President Trump ut som nodalpunkt och subjektposition med tillskrivna egenskaper i en ekvivalenskedja av en diskursiv identitet av en nationalistisk man som håller vad han lovar och likt

tidigare i analysen även representerar en maskulinitet som ”äkta” man och står för sina ord (Laclau & Mouffe, 1985:105ff; Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff).

I relation till problem som relaterar till kön och sexualitet nämnde Donald Trump ingenting i talet:

”Trump didn’t mention gender issues in his inaugural speech. But in the days leading up to his swearing-in, his transition team unveiled a plan to eliminate \$480m in Violence Against Women grants and his nomination for education secretary, Betsy DeVos, refused to commit to upholding the Obama administration’s aggressive stance on campus sexual assault or the rights of trans students.”

(The Guardian, 2017-01-20)

Trump blir här en nodalpunkt med tillskrivna egenskaper som representerar en man som inte stödjer våld mot kvinnor genom att ta bort ekonomiskt stöd för tidigare verksamheter inom det området.

Donald Trump tillhör i detta fall även en diskursiv identitet som innehåller en stängd syn på sexualitet genom att minska rättigheter för hbtq-personer. Detta kan tyda likt tidigare forskning om vad som anses maskulina respektive feminina områden inom politiken. Maskulinitet(er) finns inbakade i mansdominerade positioner och även ideologier i form av framförallt konservatism, vilket Donald Trump många gånger representerar. Dominerande maskulina tankegångar och positioner finns framförallt representerad där, mer liberala och progressiva politiska ideologier förknippas mer med femininet inom den politiska sfären. Saker som handlar om välfärd kopplas till svaghet och feminitet, att värna om miljön likaså, homosexuella och lesbiska rättigheter platsar inte heller inom den maskulina dominerande världsbilden (Wilz, 2016:358; Ducat 2004; Fahey 2007; Vavrus 2007).

Genom att återkoppla ovannämnda tidigare forskning till Donald Trumps första tal stämmer det överens med vad som inte fick utrymme inom presentationen. Välfärden talades det ingenting om gällande att utveckla eller förbättra, snarare genom avkastning och förlitande på tron på läkemedel. Miljön talades det heller ingenting om gällande hur den ska förbättras eller att det råder någon klimatförändring, snarare en bagatell som han kunde fixa med lite tro på nya upptäckter som kan råda bot på problem inom naturbruksområdet. Kvinnors och hbtq-personers rättigheter tas snarare bort genom avskaffande av bidrag till olika verksamheter. Donald Trump framställs förkasta experter, forskning och vad andra människor tycker och tänker om hans politik samt beslutsfattande. Logiken talar emot honom, men en hjälte gör uppoffringar till varje pris oavsett om

oddsen är helt emot honom och Jackass-gänget placeras likt Donald Trump i en slags självförsvarande position med sin maskulinitet i kris (Brayton, 2007:61: Lindgren, 2009:405).

I det andra diskursiva nätet från *The Guardian* handlar det om en politisk och socialt risk att leva som muslim i USA och att konsekvensen är att många gömmer sin muslimska identitet, försöker tvätta bort den eller lever ett dubbelliv.

Donald Trump framställs som en konservativ man genom att kopplingar görs till hur det var innan år 1952 när muslimers rättigheter var mer begränsade i USA:

”Long before the war on terror, in the early 20th century, restrictive immigration laws that viewed Islam as antithetical to whiteness – a prerequisite for naturalized citizenship until 1952 – impelled Muslims to change their names, downplay their Muslim identity or convert to Christianity.”

(The Guardian, 2017-03-30)

Här lyfts en epok fram från före år 1952 när Islam och muslimer sågs som ett hot mot kristendomen och vita medborgare i USA, under den tiden drev staten på att muslimer borde byta namn, tona ned på deras muslimska identitet eller konvertera till kristendomen. I dagsläget görs liknande kopplingar under Donald Trumps styre och muslimer framställs återuppleva liknande krav som från den tiden.

”The stereotypes that Islam is an inherently violent and foreign faith, and Muslims a presumptively subversive and inassimilable class of people, are deeply rooted, and readily repackaged and redeployed by Trump’s “Muslim Ban” and rhetoric holding that “Islam hates us”.

(The Guardian, 2017-03-30)

Här är Trump nodalpunkt med en subjektposition som president med utskrivna egenskaper av en man med islamofobiska värderingar (Laclau & Mouffe, 1985:105ff: Winther Jørgensen & Phillips, 2000:48ff) genom sitt politiska beslut av ”Muslim Ban” gällande inresande till USA från vissa länder och även individer med muslimsk bakgrund. Han målar även upp ett ”vi” mot ”dom” genom att säga att ”Islam hatar oss”. Likt ett hot utifrån som kommer med kraft och eventuellt våld riktad mot USA och dess kultur och värderingar.

I det första diskursiva nätet från *The New York Times* handlar det om ett rättsfall när Donald Trumps universitet blir anmänt för svindleri av tidigare studenter.

”Schneiderman, the New York attorney general, alleged that Trump University students had been cheated out of thousands of dollars in tuition through high-pressure sales techniques and false claims about what they would learn.”

(The New York Times, 2017-03-30)

I detta utdrag framställs inte Donald Trump personligen med att använda säljtekniker för att lura till sig pengar av studenter. Men inom det diskursiva nätet finns andra utdrag med ekvivalenskedjor som bygger på en subjektpositionen av att Donald Trump är en så kallad ”huckster” (Ibid), en person som utnyttjar vanligt folk för eget personligt intresse:

”...angry former students spoke out, painting Mr. Trump as a huckster willing to rip off ordinary people in the name of personal profits.”

(The New York Times, 2017-03-20)

Här målar inte *The New York Times* upp Donald Trump personligen som en sådan man, men väljer att ta med vad tidigare studenter sagt om honom samtidigt som de även länkar till en tidigare artikel med studenter, vilket inte behöver betyda att de håller med, men de porträtterar en bild av vem Donald Trump möjligen är och vilka maskulinitet(er) han får chansen att representera.

I det sista diskursiva nätet från *The New York Times* presenteras inte Donald Trump med någon annan egenskap än med subjektpositionen som president i anknytning till Ivanka Trump som istället blir nodalpunkt för sammanhanget. Därav finns inga användbara utdrag med i analysen.

5. Diskussion

Donald Trump blir en så kallad *flytande signifikant* (Se: Laclau & Mouffe, 1985:105ff) i denna studie och det betyder helt enkelt att han inte får någon fast identitet och det bildas därför inte heller någon självklar bild av vad för maskulinitet han representerar. Donald Trump flyter runt mellan olika diskurser och representerar en mängd olika maskulina identiteter i de olika nyhetsartiklarna från de olika nedslagen. Trots detta går det att säga att Donald Trump har startat sin resa genom att först representera ett skämt, en affärsman som mot alla odds antar utmaningen och försöker erövra presidentposten och slutligen representera förutom kanske ”väldens mäktigaste man” även representera en av ”väldens mest fruktade män” enligt medierna.

5.1 Donald Trumps maskulina resa

Från tiden när Donald Trump är presidentkandidat framställs han först och främst som en tidigare generations rockstjärna som gör och säger vad han vill. *Aftonbladet* målar upp en bild där Donald Trump vid sidan av rollen som presidentkandidat får representera en tidigare tid som affärsman, kändis, miljardär och sexuell våldförande gentemot kvinnor. *The Guardian* framställer istället Donald Trump som en internationell affärsman vid sidan av presidentkandidat med en förkärlek till affärer med Ryssland och Vladimir Putin. *The New York Times* använder förutom presidentkandidat även affärsman och med ytterligare egenskaper som att vara ”äkta”, djärv och en ”Washington outsider”. Resultatet bildar därför diskursen och rubriken *Business & bitches* som i nästa nedslag övergår till en politisk *reality-serie*. Innanför dörrarna på *Paradise Hotel* råder en osäkerhet och rädsla över vem Donald Trump ställer sig bakom, vem som blir huggen i ryggen och vem som spelar ”spelet”. Donald Trump går från hybriden business/rockstjärna till en mer fruktad man med faktisk makt som är här för att ”röra om i grytan”. *Aftonbladet* fruktar en ny världsordning genom att Putin och Trump bildar par, *The Guardian* är rädd för att han ”gör slut” med miljön, han representerar en blandning av hot och med identiteter som affärsman i miljardärsligan, reality TV-kändis med mängder av fiender och blir slutligen världens ”mäktigaste” person från att först ses som ett skämt, blir allt nu en skrämmande verklighet. *The New York Times* är inte lika rädd för Donald Trump och oroar sig mer över ett triangeldrama mellan Donald Trump, hans företagande och den nya bekantskapen med den politiska makten. Hur ska han göra slut med sitt förra liv som affärsman undrar *The New York Times*? *I'm Dumping you* blir därför namnet på rubriken.

Det sista nedslaget är fyllt av ännu starkare rädslor för Donald Trump och hans politiska beslut som möts med stor kritik från olika håll. *Aftonbladet* målar fortsatt upp honom som en djärv och ”äkta” man som håller vad han lovar. Trots mycket motstånd går han ”all-in” och rädslan växer till en diskussion om att avsätta honom som president genom sitt rivstartade i *Vita huset* som efterliknar hans identitet som affärsman vilket han lovade att ”göra slut” med. Donald Trump framställs fortfarande som en affärsman vid sidan av presidentposten. *The Guardian* målar upp en bild av Donald Trump som en ekonomisk nationalist som ej tror att politiska beslut är den rätta vägen till att utveckla sjukvården och miljön. Han framställs som religös eller troende i viss mening genom att förlita sig till sin egna tro och möjligen med hjälp av nya upptäckter finna lösningen till sjukdomar för både mänskligheten och miljön. Donald Trump framställs som tydligt konservativ genom att avskaffa rättigheter för kvinnor och hbtq-personer, samt besitta islamofobiska värderingar genom politiska beslut som ”Muslim ban”. *The New York Times* porträtterar även Donald Trump som en

affärsman och ”huckster”, vilket är en person som utnyttjar vanligt folk för eget personligt intresse genom att i detta fall lura till sig pengar av studenter genom säljtekniker via *Trump University*.

Donald Trump delar några egenskaperna av att en riktig man enligt ryska traditioner. Han saknar feminina och homosexuella attribut och är en individ som sympatiserar mer med liberala politiska värderingar, men samtidigt är konservativ genom att ta avstånd ifrån senare västerländska värderingar som politisk korrekthet genom att inta en mer sexistisk och homofobisk inställning. Han är en hård man som står för sina ord, men till skillnad från Vladimir Putin och den ryska hegemoniska maskuliniteten ”snackar han mycket” istället för att vara en man som inte säger mycket.

Donald Trump konkurrerar även om att representera den globala hegemoniska maskuliniteten vid sidan av den nationella som inte Putin får chansen att konkurrera om. Dominerande maskulina tankegångar finns även inbakade i hans politiska ideologi eftersom mer progressiva tankegångar förknippas med femininet som exempelvis välfärd, miljö, kvinnor och hbtq-personers rättigheter som snarare avvecklas. Hans många gånger sexistiska uttalanden kan istället botten i mer djupgående strukturer av att försvara det maskulina toppskiktet inom traditionellt mansdominerande fält som politiken och även affärsvärlden. Donald Trump kan även representera en i Jackass-gänget genom att anta utmaningen att eftersträva presidentposten likt ett ”stunt” från början och mot alla odds fortsätta köra sitt race och gå all-in i politiken. En slags självförsvarende maskulin krisposition där han ger sig in i ringen för att erövra politiken trots att han snarare hör hemma i affärsvärlden.

Slutligen tycks Donald Trump även spela på ett ”manskort” likt Ronald Reagan under sin presidentresa när tryggheten för många mäns arbeten avtog från att industrisamhället övergick åt en mer serviceorienterad ekonomi där kvinnorna klev in och spelade en allt större roll på arbetsmarknaden, efterliknar representationen av hur Donald Trump säger att fabriker rostar sönder och arbeten flyttar utomlands inom vad som kallas det ”Amerikanska blodbadet”. Han försvarar och ställer sig bakom dagens fabriksarbetare som till största del även är män.

”*America First*” är en av Donald Trumps mer kända slogan, men ”*Masculinity First*” stämmer nog bättre efter resultaten från denna studie, likaså borde det lyda:

”*Make America Masculine Again*” på keporna

(unfiltered)

6. Källförteckning

Litteratur:

Bourdieu, Pierre, 1992. *An invitation to reflexive sociology*. Cambridge, Polity.

Börjesson, Mats & Palmblad, Eva, 2007. *Diskursanalys i praktiken*, Malmö, Liber.

Connell, Raewyn, 2005. *Masculinities*. Berkeley : University of California Press.

Foucault, Michel, 2002. *The Archaeology of Knowledge*. London, Routledge.

Hartman, Jan, 2004. *Vetenskapligt tänkande*. Lund, Studentlitteratur.

Hjelm, Mikael & Lindgren, Simon, 2010. *Introduktion till samhällsvetenskaplig analys*. Malmö, Gleerup.

Laclau, Ernesto & Mouffe, Chantal, 1985. *Hegemony & socialist strategy towards a radical democratic politics*. Great Britain: Biddles Ltd, Guildford & King's Lynn.

Maxwell McCombs, Donald L. Shaw, David (1997). Communication and democracy : exploring the intellectual frontiers in agenda-setting theory ([Nachdr.]. ed.). Mahwah, N.J.: Lawrence Erlbaum Associates.

McKinnon, Keneth, 2003. *Representing men : maleness and masculinity in media*. London : Arnold.

Severin & Tankard, 1992. *Communication theories*. New York, Longman.

Sperling, Valerie, 2015. *Sex politics & Putin : political legitimacy in Russia*. New York : Oxford University Press.

Trost, Jan, 2012. *Enkätboken*, Lund, Studentlitteratur.

Whinter, Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise. 2000. *Diskursanalys som teori och metod*. Lund, Studentlitteratur AB.

Wreder, Malin, 2007. ”ovanliga analyser av vanliga material” i Börjesson, Mats & Palmblad, Eva (Red). *Diskursanalys i praktiken*, Malmö, Liber.

Tidskrifter:

Brayton, S. (2007). MTV's Jackass: Transgression, Abjection and the Economy of White Masculinity. *Journal of Gender Studies*, 16(1), s. 61.

Lindgren, Simon, 2009, *In the Laboratory of Masculinity: Renegotiating Gender Subjectivities in MTV's Jackass*. Taylor & Francis Group, s: 393-410.

Wilz, Kelly, 2016, *Women's Studies in Communication: Bernie Bros and Woman Cards: Rhetorics of Sexism, Misogyny, and Constructed Masculinity in the 2016 Election*. Taylor & Francis Group, s: 357-360.

Wilz, 2016, Ducat, 2004, Fahey, 2007, Vavrus, 2007. *Women's Studies in Communication: Bernie Bros and Woman Cards: Rhetorics of Sexism, Misogyny, and Constructed Masculinity in the 2016 Election*. Taylor & Francis Group, s: 237.

Elektroniska källor:

Aftonbladet

Före presidentvalet

<http://www.aftonbladet.se/> : Datum, 2016-10-08

Hämtad 2017-03-30

<http://www.aftonbladet.se/> : Datum, 2016-10-14

Hämtad 2017-03-30

Efter presidentvalet

<http://www.aftonbladet.se/> : Datum, 2017-01-11

Hämtad 2017-03-30

<http://www.aftonbladet.se/> : Datum, 2017-01-16

Hämtad 2017-03-30

Sittande president

<http://www.aftonbladet.se/> : Datum, 2017-03-24

Hämtad 2017-03-30

<http://www.aftonbladet.se/> : Datum, 2017-01-31

Hämtad 2017-03-30

The Guardian

Före valdagen

<https://www.theguardian.com/> : Datum, 2016-09-22

Hämtad 2017-03-30

<https://www.theguardian.com/> : Datum, 2016-09-08

Hämtad 2017-03-30

Efter valdagen

<https://www.theguardian.com/> : Datum, 2017-01-05

Hämtad 2017-03-30

<https://www.theguardian.com/> : Datum, 2017-01-15

Hämtad 2017-03-30

Sittande president

<https://www.theguardian.com/> : Datum, 2017-01-20

Hämtad 2017-03-30

<https://www.theguardian.com/> : Datum, 2017-03-30

Hämtad 2017-03-30

The New York Times

Före valdagen

<https://www.nytimes.com/> : Datum, 2016-08-29

Hämtad 2017-03-30

<https://www.nytimes.com/> : Datum, 2016-10-06

Hämtad 2017-03-30

Efter valdagen

<https://www.nytimes.com/> : Datum, 2017-01-02

Hämtad 2017-03-30

<https://www.nytimes.com/> : Datum, 2017-01-16

Hämtad 2017-03-30

Sittande president

<https://www.nytimes.com/> : Datum, 2017-03-30

Hämtad 2017-03-30

<https://www.nytimes.com/> : Datum, 2017-03-20

Hämtad 2017-03-30